

ЛяСалл університет дасть курс про Тисячоліття

Філадельфія. — У зв'язку з наступаючим ювілеєм Тисячоліття Християнська Русь України, ЛяСалл університет організує курс присвячений цій великій події. Курс має назву „Славів 270“ і є це по суті огляд української літератури з точки зору християнських тем і мотивів.

Крім проф. Леоніда Рудницького, у курсі візьмуть участь і інші професори: викладачі будуть читати лекції, а також будуть читати історичні прозори, а також і фільми. Головним завданням цього курсу є зацікавити студентів з християнським тососом української літератури, що його не могли знати довгі роки союзу.

В додатку до відомих поетів-дисидентів, таких як покійний Василь Стус, Микола Руденко та інші, курс включатиме твори історичних поетів, таких як Павло Загребельний, Олександр Гончар, і творчість сучасних поетів-письменників у вільному стилі.

Виставкою Л. Гуцалюка відкриється осінній сезон у галерії ОМУА

Нью Йорк. — Після свого перебування у Парижі, мистецтвознавець Л. Гуцалюк, який виставив у галерії ОМУА свої картини, відкриває осінній сезон у галерії ОМУА. Виставка, яка відкриється у суботу, 18-го жовтня, о 19-й годині, а також у неділю, 19-го жовтня, о 14-й годині, буде відкривати осінній сезон у галерії ОМУА.

Цим разом Л. Гуцалюк привіз із собою 35 олійних картин здебільшого середнього і малого формату, більшість яких він намалював у Франції. Тематикою його олійних картин є міські пейзажі. Виставку, що триватиме від 18-го до 25-го жовтня, можна буде відвідати у суботу і неділю від 10-ї до 18-ї години вечора, а також у неділю від 10-ї до 18-ї години вечора.

В НЬО ЙОРКУ ВІДБУЛАСЬ УСПІШНА СВІТОВА ЗУСТРІЧ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА

Учасники з'їзду перед храмом св. Юра в Нью Йорку.

(Фота: О. Старостяк)

Нью Йорк (В.Л.ц). — В суботу, 13-го жовтня, тут у приміщенні Організації Українського Визвольного Фронту і Українського Народного Дому відбувся дуже успішний світовий з'їзд-зустріч, що його організаторами були обидва комбатантські організації, тобто Товариство і Об'єднання кол. воїнів Української Повстанської Армії, з широкою діловою, товариською і розважальною участю усіх членів товариств і об'єднань, чоловічої і жіночої секції, в торжественних Службах Божих, які проводились в українській католицькій церкві св. Юра і в українській православної катедрі св. Володимира на інтенцію українського народу.

Перша частина з'їзду-зустрічі, у якій взяло участь понад 120 колишніх воїнів УПА і 22 жінки, члени УПА

ВІЙШОВ ПЕРШИЙ ЗВІТ З ПРАЦІ КОМІСІЇ ГОЛОДУ

Вашингтон. — Тут з'явився перший звіт з праці Комісії для дослідження причин і наслідків Великого голоду в Україні, конкретно з переселення, які проводились в 1986 році.

Звіт на 172 сторінках із стенографічних записів переселення свідчить, що зустріч у Вашингтоні, Глен Спей Чикаго і Воррен, як також із першого засідання комісії у Вашингтоні, виданий є урядовою друкарні. У збірці знаходиться також повний зміст закону про покращення спеціальної державної Комісії для дослідження Великого голоду в Україні 1932-33 років, який прийняв Палата Репрезентів 3-го січня 1985 року. Там теж є повний список усіх членів комісії і точний зміст цілого збірника, як теж меморандум голови комісії, конгресмена Даниїла Майки, та інших членів комісії.

Знання усіх свідків, яких можна його замовляти, пишучи на адресу: Commission on the Ukraine Famine, 1111 20th St. N.W. Rm. 537, Washington, D.C. 20579. Цю суму, як і пожертви на працю комісії, можна відписувати від податку.

Проф. Я. Рудницький доповідав у Мюнхені

Мюнхен, Західна Німеччина. (ОУП). — Заходами Деканату права й суспільно-економічних наук УВУ відбулася тут в аудиторії університету 9-го вересня ц.р. публічна доповідь проф. Ярослава Рудницького з Канади на тему „Соціально-правні умовини жіночого Назовництва“. (Зібрання відкрив і провадив ним декан д-р Зенон Соколюк у присутності ректора УВУ д-ра Теодора Цюшори й

запрошених гостей, в тому першому стенографічному зведенні українських прізвищ А. Ірклівського з Австрії. Доповідач подав аналіз змін прізвищ жіночих, що виходять з історії, обстоючи зберігання жіночих імен і прізвищ у додатку до чоловічих. Над доповіддю вив'язалася жива дискусія, що внесла багато нового й цікавого матеріалу в цій справі.

У Вілімантику покажуть фільм „В'язень Христа ради“

Вілімантик, Конн. — Яро слав Кулинич, відомий кінопродюсер численних українських документальних фільмів, завітає в неділю, 25-го жовтня ц.р., до Вілімантику і там покаже в приміщенні Українського На-

родного Дому, при Рд. 66 Н о год. 3-й по полудні раніше накручений фільм про покійного Блаженнішого Патріарха і Кардинала Йосифа Сліпого п.з. „В'язень Христа ради“, який розповідає про життя, працю, страждання, приїзд до Риму, відвідини українських громад в диспосі і похороми Верховного Митрополита, третю річницю смерті якого відзначають українці у вільних країнах світу.

Чистий дохід з фільму призначений на викінчення іншої важливої картини-фільму „Україна в огні“, вихід якого припинився тільки через матеріальні перешкоди, хоч фільмування вже знаходиться в кінцевій стадії. Фільм цей, як інформувє продуцент Я. Кулинич, стане великим надбанням української спільноти на вільних поселеннях і його можна буде використувувати в українському шкільництві, молодіжних організаціях, товариствах тощо.

Пожерстві слід висилати на адресу: Film Fund for „Ukraine v Ohni“, No. of Account 965, Self-Reliance (N.Y.) FCU 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003.

О. МАЗУРИК В ЧИКАГО

Чикаго (О. Мудра). — Заходами 12-го Відділу Українського Золотого Хреста, тут у п'ятницю, 16-го жовтня відкриється виставка картин Омеляна Мазурика з Парижу. Мистець буде присутній на виставі, що буде відкрита в Домі Сень-Йорка при 2355 Чикаго авеню, заході, 18-го жовтня, коли також відбуватиметься товариська зустріч з мистецем.

ЗАБАВА „ТРИЗУБА“

Філадельфія. — Тут в залі церкви св. Йосафата, при Дістон і Дітман авеню, в суботу 17-го жовтня ц.р., о год. 9:30 вечора, Український Спортивний Осередок „Тризуб“ влаштує бал-бенедикт. Приватним оркестром „Чарівні очі“. В справі замовлення столів слід телефонувати на число (215) 947-0652.

М. Тачер є найбільш популярною жінкою у світі

Лондон. — Прем'єр-міністр британського уряду Маргарет Тачер була визнана найбільш популярною жінкою світу, згідно з переліченими опитами 250 редакторів різноманітних газет світу. Опиту були опубліковані в журналі „Леді Гом Джорнал“, базовані на кількості писань і оцінці про дану особу на різних континентах, включно із союзу газетою „Правда“, лондонським „Обсервером“, китайським щоденником „Чайна Дейлі“ і індійським „Таймсом“.

Інші найбільш популярні жінки за чергою це: Кор-

Д. Ортега вимагає розмов із ЗСА

Нью Йорк. — Тут на сесії Генеральної асамблеї Об'єднаних Націй промовляв у четвер, 8-го жовтня ц.р., президент Нікарагуа Даниель Ортега Сааведра, закликаючи ЗСА до діалогу з Центральною Америкою після того, як увійде в життя запропонований план миру.

Але помімо цих мирових інтенцій і заклику до пленуму Об'єднаних Націй, Д. Ортега у своїй промові гостро критикував президента Роналда Регена і його бажання далі давати допомогу повстанцям. Саме з уваги на такий його гострий виступ проти Р. Регена ціла американська делегація в числі шість осіб під проводом Вернона А. Волтерса вийшла зі залу нарад.

У своїй промові Ортега закликав Регену, що він бажав би дати допомогу „контрас“ у висоті 270 мільйонів дол. захитувати цілий мирний план і тому вважає президента ЗСА „несерйозним“ і „нешанобливим“. У відповідь на цю атаку на Президента, В. Волтерс назвав промову Д. Ортеги „типовим революційним базіканням“. На його думку не можна дозволити на те, щоб Об'єднані Нації були плетарією, з якої обирається президент ЗСА і тому американська делегація уважала за відповідне вийти зі залу, так як це зробила минулого місяця коли подібно атакував ЗСА президент Ірану.

Д. Ортега виступав 8-го жовтня на свою промову, що тоді припадає річницю смерті славного марксистського провідника Че Гавари. У пресовій конференції Д. Ортега порівняв „Че“ з Ганді та Ісусом Христом.

Він також заявив, що прийшов час для ЗСА відкрити „діалог“ з урядом Нікарагуа і в нормалізувати відносини. „Рамбо існує лише у фільмах“, — заявив він у своїй промові, що частина слухачів прийняла голосними оплесками.

У СВІТІ

У КАТАСТРОФІ пасажирського літака в Бурмі загинули 49 пасажирів і обслуга, між ними 14 американських громадян. Офіційне пресове агентство Бурми повідомило, що на літаку було 36 закордонних туристів, які часто приїжджали до відпочинкової місцевості Рангуну й інших, між ними 14 американців, 9 бурмійців і чотири особи залоги. Літак загинув в повітрі тому не було можливості для летунів ані приземлитися літак, ані рятувати в будь-який інший спосіб пасажирів.

ДРУГИЙ КЕРІВНИК опозиції в Південній Кореї Кім Де Юнг заявив кореспондентам, що він правдоподібно також кандидує на президента на загальних виборах, бо його прихильники роблять на нього тиск, щоб він офіційно задекларував свою готовність перестати керувати державою. Перед тим інший лідер опозиційної до уряду партії, Кім Юнг Сем проголосив свою кандидатуру, крім вже існуючої кандидатури урядової партії. Політичні спостерігачі очікують тепер затяжної ривалізаційної боротьби між кандидатами, бо кожний з них має відповідне число прихильників серед виборців.

НА ВИМОГУ ЕПІСКОПСЬКОЇ конференції і представників мирянства Римо-Католицької Церкви, в Парагваї дзвонили в неділю, 11-го жовтня ц.р. дзвони в усіх церквах, як знак солідарності Церкви з народом, який домагався від президента Альфреда Стросснера введення демократичної системи, звільнення усіх політичних в'язнів, переведення земельної реформи і поліпшення життєвого рівня населення. Усі проповіді в церквах цього дня мали радше політичний характер, які включали звинувачення мовчанки, як вияв смутку за тих, що стали жертвами режиму, або переслідуваних державними органами безпеки. „Ми не вмішувемося у партійну політику, яка мало нас цікавить“, — заявив о. Амеріко Феррейра, який підкреслює у розмові з кореспондентами, що Церква зацікавлена у поліпшенні стану своїх вірних і наближенні дня повної демократичної системи.

СИРІЯ НАДІЄТЬСЯ НА поліпшення дипломатичних зв'язків з Францією, після дводенних розмов у Дамаску між міністром закордонних справ Франції Діжін-Бернардом Раймондом і членами сирійського кабінету. Міністер культури в сирійському уряді Наджа аль-Аттар заявила, що „обидві республіки повинні якнайшорше поліпшити між собою відносини і збільшити співпрацю в користь Франції і Сирії“.

ДЕЯКІ ЗАХІДНІ ПОЛІТИКИ ще й досі не розв'язали „ребуса“ чому генеральний секретар ЦК КПСС Михайл Горбачов дозволив на випробування далекосяжних ракет з атомовими головками поблизу Гавайських островів в атмосфері започаткованого детанту, тобто звороту у політиці на покращання відносин між З'єднаними Штатами Америки і Союзу. Частина аналітиків, що він міг не знати про таке випробування і що союзу головне командування, у спільні з противниками Горбачовської політики, використали відсутність свого „боса“, який, як відомо, перебував на невідомо довгих вакаціях. Якщо йдеться про самого М. Горбачова, то справа з його відсутністю у столиці й далі залишається містерією, бо крім прийняття великої французької делегації і відвідин Мурманська, він ніде не появлявся і про нього союзу засоби масової інформації значно менше пишуть, як раніше.

ДЖ. ШУЛЦ ЗНОВУ ІДЕ НА БЛИЗЬКИЙ СХІД І ДО МОСКВИ

Вашингтон. — Державний секретар З'єднаних Штатів Америки Джордж Шульц, сповідаючи, як він каже, важливу дипломатичну місію, вибирається тим разом вже цього тижня на Близький Схід для коротких розмов з представниками Ізраїлю, Єгипту і Савдійської Аравії, а по дорозі до Союзу він планує відвідати довшу розмову з Йорданським королем Гуссейном у Лондоні. Великобританія, темою якої правдоподібно буде справа скликання міжнародної конференції для поладження спорів між Ізраїлем і арабськими країнами.

З цією метою Дж. Шульц їде ще раз до Москви, щоб там 23-го і 24-го жовтня ц.р. спільно з тамтешнім міністром закордонних справ Едуардом А. Шеварднадзе переглянути і остаточно узгодити документи в цій справі, які описали підписувати під час третьої зустрічі на вершинах у Вашингтоні президент Р. Реген і генеральний секретар ЦК КПСС Михайл Горбачов.

Зупинка на Близькому Сході була „додана“ до поїздки Шульца до Москви, тому, що він дістане гонорарний титул і диплом Тель Авського університету і з цієї нагоди відбудеться коротка святкова церемонія, а потім прийняття із запрошеннями дипломатами і ізраїльськими державними й науковими особами.

Не зважаючи на заповнення, що поїздка Шульца на Близький Схід не носить в собі важливої дипломатичної місії, деякі поінформовані особи кажуть, що ЗСА бажав би внесити свій існуєть будь-які вигляди на скликання міжнародної конференції для поладження близькосхідних проблем, бо можливо, що Москва настановитиме на такому скликанні. Як відомо, прем'єр-міністр Ізраїлю Іцхак Шамір протиставив такий конференції з участю СССР і Палестинської Визвольної Організації. Виглядає, кажуть політичні спостерігачі, що Вашингтон намагався бути посередником між СССР і Ізраїлем у справі навізання дипломатичних зв'язків і рівночасно підтримувати ідею міністра закордонних справ Ізраїля Шімона Переса. А ці дві справи не ідуть в парі з офіційною політикою Єрусалиму.

Політичні спостерігачі і деякі дипломати кажуть, що Уряд ЗСА все ще старається відіслати давній престиж серед арабського світу і для цього є тепер дуже добра нагода, бо відносини із Сирією й Іраком значно поліпшилися у порівнянні з кількома минулими роками Р. Реген вважав, що особисті зв'язки державного секретаря з представниками тамтешніх урядів є доброю нагодою поправити, чи радше поглибити ці зв'язки арабських альянтів із ЗСА. При тій нагоді Шульц поінформувє керівників арабських держав про свою поїздку до СССР і стан частинного роззброєння, а радше

Політичні спостерігачі і деякі дипломати кажуть, що Уряд ЗСА все ще старається відіслати давній престиж серед арабського світу і для цього є тепер дуже добра нагода, бо відносини із Сирією й Іраком значно поліпшилися у порівнянні з кількома минулими роками Р. Реген вважав, що особисті зв'язки державного секретаря з представниками тамтешніх урядів є доброю нагодою поправити, чи радше поглибити ці зв'язки арабських альянтів із ЗСА. При тій нагоді Шульц поінформувє керівників арабських держав про свою поїздку до СССР і стан частинного роззброєння, а радше

Політичні спостерігачі і деякі дипломати кажуть, що Уряд ЗСА все ще старається відіслати давній престиж серед арабського світу і для цього є тепер дуже добра нагода, бо відносини із Сирією й Іраком значно поліпшилися у порівнянні з кількома минулими роками Р. Реген вважав, що особисті зв'язки державного секретаря з представниками тамтешніх урядів є доброю нагодою поправити, чи радше поглибити ці зв'язки арабських альянтів із ЗСА. При тій нагоді Шульц поінформувє керівників арабських держав про свою поїздку до СССР і стан частинного роззброєння, а радше

В АМЕРИЦІ

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ Массачусетс Майкл Дукакіс найменував Сузан Естріх, професора Гарвардської правничої школи, на керівника своєї кампанії на пост президента ЗСА. Сталося це з уваги на резигнацію попереднього директора Джана Сассо після того як він признався, що це завдяки йому кореспонденти дістали відкопасту, яка допомогла закінчити кампанію суперника Дукакіса, сенатора Джозефа Байлена з Делаверу.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН зустрінеться з президентом Ізраїлю, Хаймом Герцогом у Білому Домі в листопаді ц.р. Натомість не зможе він зустрітися з прем'єр-міністром Іцхак Шаміром при кінці листопада ц.р., бо існує можливість зустрічі на вершинах між ЗСА і Союзу.

РЕСПУБЛІКАНЦІ З СЕНАТСЬКОЇ Фінансової комісії заявили, що вони наразі не є готові до співпраці з демократами над підвищенням податків для зменшення федерального дефіциту. Подібно зареагували й республіканці в Комісії засобів і способів в Палаті Репрезентів, відмовившись від приготування такого податкового законопроекту.

БЛИЗНЮКИ—ДВІЙНЯТА, що народилися зросли на потилинці та перебули 22-годинну операцію 6-го вересня у Джан Гопкінс лікарні, можуть залишитися навіть на шість місяців під пильним лікарським доглядом у шпиталі. Лікарі заявили, що їхні після-операційне піклування двійнятами, є так складне, як і сама операція, а крім того вони зазнали деякого мозкового ушкодження при операції. Всі ці комплікації зовсім не бентежать лікарів, які заявили, що знали ще перед операцією, що їх чекає велика непевність і після операції.

КОЛИ В СЕРПНІ Ц.Р. БІЛЯ Дітройту розбився літак, то увагу цілої країни привернула одна-однієнка постать, що залишилася живою прикрита тілом своєї загиблої матері. Це чотирилітня Сілія Ціхан. Вона єдина з цілої родини вижила, бо мати, батько і старший братчик всі загинули в катастрофі. Поранена і попечена дівчинка опинилася в лікарні медичного центру Мішиганського університету в Анн Арбор, де маленьку лікували впродовж двох місяців, а минулої п'ятниці Сілія поїхала до дому своєї тітки.

ЗАСНОВНИЦЯ ДІТЯЧОГО ЖУРНАЛУ в Америці, Елснор Джонсон, померла на 94-му році життя в Гайтерсбурзі, Мериленд. Вона, будучи адміністратором публічних шкіл в Пенсильванії, почала видавати журнал для дітей „Май Віклі Рідер“, перше число якого появилось 21-го вересня 1928 року. Ціль журналу була, щоб в приступній формі подати американській дитині політику сьогодення.

У ВАШІНГТОНІ У НЕДІЛЮ, 11-го жовтня ц.р., відбулася багаточисельна демонстрація з участю понад 200,000 осіб, яка багатьом нагадувала 60-ті роки й подібні маніфестації за громадянські права негрів та проти В'єтнамської війни. Однак ця демонстрація мала за мету привернути увагу до хвороби АІДС і підкреслити політичну силу, що її творять гомосексуалісти, та привернути увагу до їхніх вимог допомогти легально боротися проти їх дискримінації населенням.

СВОБОДА

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036.
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чи поважні зміни у Польщі?

Польський комуністичний прем'єр Збігнев Месмер і його заступник Веслав Садовські заповіли офіційно, що їх уряд представити в листопаді ч.р. Центральному Комітетові компартії Польщі цілу низку конкретних реформ у ділянці економіки. Повідомляючи про це минуло-неділний "Нью Йорк Таймс" у довгій кореспонденції свого представника у Варшаві, поміщений на першій сторінці та на дальших сторінках, назвав проєктовані зміни "фундаментальними". На жаль, з тієї довгої кореспонденції годі дізнатися, у чому саме мають прийти ті "фундаментальні" зміни. Сказано лише, що буде поширена свобода приватного купецтва і що теперішній 194-членний контрольно-бюрократичний апарат, що наглядав над промисловими і торговельними об'єктами, власністю держави, — буде зменшений удвоє. Але не сказано, чи ті підприємства залишаться далі власністю держави з партійними директорами. Названі представники польської державної верхівки, які виступили за очевидною апробатою генерала Войцеха Ярузельського, комуністичного диктатора, перестерігали, що задумані реформи можуть принести збільшену дорожнечу на харчові продукти, коли, мовляв, у торгівлі настане — за прикладом демократичних країн — суперництво щодо продукції і цін. (Хоч це і дивогляд, бо вільний ринок обнижує ціни на продукти, а не збільшує їх). Але обидва ті найвищі репрезентанти уряду запевняли, що життєвий рівень населення, до речі, тепер дуже мізерний, не погіршиться, і що не буде безробіття.

Нема ніякого сумніву, що реформи в ділянці польської економіки, яка переживає велетенську кризу, задумано під впливом і поштовхом подій в Советському Союзі. "Гласність" і "перестройка" відбилися широким відгуком у всіх комуністичних сателітських країнах. Але так само, як у Советському Союзі, реформи Горбачова обмежуються до реторик, до голосної пропаганди та проявляються реально в ділянці тільки цензури, деякої свободи слова і друку (в центрі), так само і польські комуністичні лідери ні словом не згадують про ділянку політичну. Виступи і мінімальні конкретні реформи Горбачова створили все ж іншу атмосферу, люди стали відважнішими, настанала, подібна до Хрущовської, справжня відлига, хоч і меншого засягу. Але про демократизацію у розумінні зміни системи правління — нема й мови. І так само у Польщі заповіджені ніби дуже поважні зміни й реформи, але вони стосуються виключно господарської ділянки. Про найбільшочішу для всіх поляків справу — про легалізацію проголошеної поза законом робітничої централі "Солідарність", нема ані словечка.

Можна теж здогадуватися, що заплановані реформи у польському господарському світі стоять у зв'язку з недавніми відвідинками у Польщі віцепрезидента Джорджа Буша. Проте Буш напевно повторив у розмовах з Войцехом Ярузельським та представниками удержавленого економічного світу те, що публічно не раз і не двічі голосно говорив президент Роналд Реген: покращання взаємин з Польщею, у тому змислі, що Америка поверне заборженій по вуха Польщі дальший довготерміновий кредит на потрібні Польщі машини та всякий інший ввиряд, наступити тоді, коли Польща дасть більшу свободу населенню. Покищо та свобода покращала оскільки, що не виарештовують редакторів і взагалі людей причетних до масової підпільної літератури — газет, журналів і навіть книжок.

Зрештою, доля "фундаментальних" реформ у Польщі так само невідома і проблематична, як доля реформ Горбачова в Советському Союзі. В обох тих країнах, шаліє економічна криза. В обох них ту кризу можна переломити, коли однакові російські як і польські комуністи визнають відому в усьому світі правду — банкрутство марксизму — банкрутство повне колгоспної системи. Однаково Горбачов, як тепер Ярузельський хочуть "демократизувати" економію, — хоч боятися вживати який вислів, — але й хочуть зберігати однопартійну систему диктатури партійної кліки. А погодити одного з другим неможливо. І тому на що тему є вже тисячі часописних статей, навіть книжок, і сотні прогнозів прерізних спеціалістів від економіки та "советологів", але все це комбінації і медитації в пустці. Щойно майбутність виявить правду. Щойно в майбутності виявиться, чи і як довго втримається при владі Михайл Горбачов, щоби мати час на дійсні глибокі реформи.

Кажуть, що історія — вчителька життя. Але ми кепські учні, бо нас історія нічого не навчила. Далі робимо ті самі помилки, яких стільки допустилися за багато століть.

Залишаючи на боці наші внутрішні чвари і звади та інші національні пороки, варто зупинитися над найновішою подією, яка може стати черговою нашою трагічною, навіть фатальною, помилкою, а саме над дурійкою з "гласністю" й "перестройкою", яка огорнула весь світ в тому, на жаль, і нас. Яку газету чи журнал не розгорнути, з ким не почати розмови, завжди на перше місце випливає "гласність" і "перестройка", ну й Горбачов та СССР...

Цю нову димову заслонку, цей пробний бальончик пущений теперішнім режимом імперіалістичної Росії, щоб замилити очі й відвернути увагу навісних західних демократів від справжніх своїх задумів і планів, бо на ділі головна ціль большевизму — оволодіти світом, залишається незмінною. Змінюється лише стратегія, тактика, засоби, залежно від обставин. А втім, оволодіти світом — це основна напрямна лінія Росії ще з часів Івана Грозного, як про це остерігав західні держави гетьман Іван Мазепа у своїх універсалах із закликами піти військом походом проти російської тирани, а які за дослідями проф. Субетляго зберігаються в архівах французького міністерства закордонних справ і тільки частинно доступні дослідникам.

Знамениті і славні "Вечерніці" почали виходити 2-го лютого 1862 року, себто крото 125 літ тому. Було це літературний тижневик, перший орган галицьких народолюбів. Появився у Львові в 1862 - 1863 роках. На жаль, вийшло всього 17 чисел. "Вечерніці" публікували значну кількість поезій Шевченка, в тому невідомо до того часу, або відомі тільки з липського видання 1859 року, у відділі повістей і оповідань визначився особливий співредактор "Вечерніць" Федір Заревич. Між публіцистами "Вечерніць" стрічався вперше ім'я Ксенофонта Климковича. Тут виступив теж Д. Танякевич, Вол. Шашкевич і Ан. Вахнянин. Під впливом "Вечерніць" закінчило нове життя в Галичині, пригнічений москвофільством. Ті люди й "Вечерніці" стали фундаментом духового й політичного життя Галичини, а народна мова й самостійні культурні змагання, витиснені з мурів Ставропігії, "Народного Дому" й "Руської Бесіди", почали розвиватися буйним квітом у новому середовищі, між молоддю. І хоч "Вечерніці" через скажену москвофільську агітацію й доноси, як теж через нестачу фондів у 1-й половині 1863 року перестали виходити, то все ж такі ідеї "вечерничників" не пропали. Після упадку "Вечерніць" з'явилися ще крапці і цікавіше редаговані часописи, як "Мета", "Нива", "Русалка" та інші, де

Володимир Баргатура

ДУРІЙКА З "ГЛАСНІСТЮ" Й "ПЕРЕСТРОЙКОЮ"

Совети побачили, що опанувати світом за допомогою ядерної зброї неможливо, що через те в атомовій і ракетній війні не було б ні перемоги, ні переможенного, бо зудар скінчився б загальною людською. Тому советські політичні стратеги вирішили взяти за хитроїсть. Пустити світові блахмани і під заслоною буди-то позитивних реформ придумати й підготувати нові плани підкорити собі світ. Для них це пусті слова й фрази, придумані для іграшки найновішого Заходу, який приймає їх за "добро монету".

Не дивуватися західним "демократам", які не знають російського народу, чи пак російського імперіалізму будь-якого вигляду й забарвлення. Для Заходу це екзотика, якою він потягачу захоплюється. Все російське тепер дуже модне і притягальне. Завдяки хитро придуманій і зручній пропаганді Росія — СССР стала центром уваги світу, атракцією. Захоплюються нею не тільки ЗСА, але навіть Західні Німеччина, який організм якої на вимогу Сталіна перерізає надвоє, перетворює на "берлінським муром", а з бажання психопатичної пімсти, через спротив СССР не звільнено з тюрми старенького, знеможеного, смертельно хво-

Іван Боднарчук

ДО ІСТОРІЇ РОЗВИТКУ

Заревич також співпрацював.

Тит Ревакович у своїх споминах так пише про "Вечерніці": "Як же ми почули чисту нашу рідну бесіду у "Вечерніцях", тоді теплим духом повіяло на нас, тоді ми дивувалися, як то можна в нашій бесіді всі хобби найвищі гадки красної і докладно виразити, — тоді ми полюбили нашу рідну бесіду".

До "Вечерніць" стояв близько студент Кость Горбаль, а посол до крайового союму й віце-маршалок Юл. Лаврівський допомагав часописові грошима. Проти "Вечерніць" вели боротьбу члени "староруської партії", які народолюбів називали згрібленим "вечерничниками", а ці знову прозвали противників "словістами".

Згодом Горбаль і Заревич почали видавати у Львові політичний і літературний "Русь". Противники народолюбівського руху поширювали брехню, що той рух був тільки польською інтригою. Сильно зброю дали їм у руки редактори часопису "Русь", що його підтримував намісник Галичини, граф Агенор Голуховський, головний творець польонізаційної системи в Галичині. Намісник хотів, щоб "Русь" не тільки поборюва-

рога Гесса, хоч інші альянті кількакратно пропонували випустити його на волю.

Але це необізнаність із советською дійсністю Заходу. Однак треба дивуватися нам, що після низки трагічних досвідів даємо себе знову спіймати советам на що принаду. Адже від часу Богдана Хмельницького маємо науку, що ні полякам, ні зокрема росіянам не можна вірити. Це показалося на Переяславському договорі, який був заключений на те, щоб москаль добром і лихом з козаком ділився. Насправді і все добро загорнув москаль, а козакові залишилися все лихо, яке триває й досі. Це показалося у час революції 1917-22 років із обіцянками Леніна, "вплоть до атделення". Це повторив великий голод, викликаний Сталіном, процес Союзу Визволення України, період "українізації", врешті в останній війні найне думання галицьких українських парламентаристів у 1939 році, які врили, що "совети змінилися", і пішли з меморандумом до представників большевицької окупаційної влади, щоб опинитися в Сибірі, чи дістати кулю в потилицю.

І тепер російсько-большевицький маневр наставлений в українському питанні на те, щоб знищити новий рух опору, який діє засекречено й владі втрачено ясний образ "ворогів народу". Тому хоч, щоб провідні українські люди виринули на поверхню, бо тоді легше буде стяти їм голови. Через те й свіжо прибулий з батьківщини Йосиф Тереля не вірить у ширість "гласності" й "перестройки".

Нам нічого дивитися на державні народи, зокрема на великодержави, бо вони поза межами СССР і головно, вони могутні мілітарно та економічно. Від них не сподіватися нічого, бо кожна нація попри гарні гасла "демократія", "рівність", "братерство", "людські права", керується на ділі національним егоїзмом, який по суті є "націоналізмом", але завульованим різними ефемеризмами, бо слово "націоналізм" особує, його легко полуплати з "нацизмом". Тому нам годі сподіватися допомоги з боку цих народів, — вони роблять тільки те, що їм корисне для власних інтересів.

Інша з точки бачення державних народів, а ми мусимо підходити до цієї самої справи з пункту зору української раси. Латинська пословиця каже: "Коли два робить те саме, не виходить те саме". Вільним народам "гласність" може й не пошкодити, а може й вийде на користь. Зате ми мусимо бути обережні, щоб ці туманні гасла Горбачова не дали притоки до обезкровлення нашого і так анемічного національного організму.

І тепер російсько-большевицький маневр наставлений в українському питанні на те, щоб знищити новий рух опору, який діє засекречено й владі втрачено ясний образ "ворогів народу". Тому хоч, щоб провідні українські люди виринули на поверхню, бо тоді легше буде стяти їм голови. Через те й свіжо прибулий з батьківщини Йосиф Тереля не вірить у ширість "гласності" й "перестройки".

Нам нічого дивитися на державні народи, зокрема на великодержави, бо вони поза межами СССР і головно, вони могутні мілітарно та економічно. Від них не сподіватися нічого, бо кожна нація попри гарні гасла "демократія", "рівність", "братерство", "людські права", керується на ділі національним егоїзмом, який по суті є "націоналізмом", але завульованим різними ефемеризмами, бо слово "націоналізм" особує, його легко полуплати з "нацизмом". Тому нам годі сподіватися допомоги з боку цих народів, — вони роблять тільки те, що їм корисне для власних інтересів.

Інша з точки бачення державних народів, а ми мусимо підходити до цієї самої справи з пункту зору української раси. Латинська пословиця каже: "Коли два робить те саме, не виходить те саме". Вільним народам "гласність" може й не пошкодити, а може й вийде на користь. Зате ми мусимо бути обережні, щоб ці туманні гасла Горбачова не дали притоки до обезкровлення нашого і так анемічного національного організму.

І тепер російсько-большевицький маневр наставлений в українському питанні на те, щоб знищити новий рух опору, який діє засекречено й владі втрачено ясний образ "ворогів народу". Тому хоч, щоб провідні українські люди виринули на поверхню, бо тоді легше буде стяти їм голови. Через те й свіжо прибулий з батьківщини Йосиф Тереля не вірить у ширість "гласності" й "перестройки".

вий рух опору, який діє засекречено й владі втрачено ясний образ "ворогів народу". Тому хоч, щоб провідні українські люди виринули на поверхню, бо тоді легше буде стяти їм голови. Через те й свіжо прибулий з батьківщини Йосиф Тереля не вірить у ширість "гласності" й "перестройки".

Нам нічого дивитися на державні народи, зокрема на великодержави, бо вони поза межами СССР і головно, вони могутні мілітарно та економічно. Від них не сподіватися нічого, бо кожна нація попри гарні гасла "демократія", "рівність", "братерство", "людські права", керується на ділі національним егоїзмом, який по суті є "націоналізмом", але завульованим різними ефемеризмами, бо слово "націоналізм" особує, його легко полуплати з "нацизмом". Тому нам годі сподіватися допомоги з боку цих народів, — вони роблять тільки те, що їм корисне для власних інтересів.

Інша з точки бачення державних народів, а ми мусимо підходити до цієї самої справи з пункту зору української раси. Латинська пословиця каже: "Коли два робить те саме, не виходить те саме". Вільним народам "гласність" може й не пошкодити, а може й вийде на користь. Зате ми мусимо бути обережні, щоб ці туманні гасла Горбачова не дали притоки до обезкровлення нашого і так анемічного національного організму.

І тепер російсько-большевицький маневр наставлений в українському питанні на те, щоб знищити новий рух опору, який діє засекречено й владі втрачено ясний образ "ворогів народу". Тому хоч, щоб провідні українські люди виринули на поверхню, бо тоді легше буде стяти їм голови. Через те й свіжо прибулий з батьківщини Йосиф Тереля не вірить у ширість "гласності" й "перестройки".

Нам нічого дивитися на державні народи, зокрема на великодержави, бо вони поза межами СССР і головно, вони могутні мілітарно та економічно. Від них не сподіватися нічого, бо кожна нація попри гарні гасла "демократія", "рівність", "братерство", "людські права", керується на ділі національним егоїзмом, який по суті є "націоналізмом", але завульованим різними ефемеризмами, бо слово "націоналізм" особує, його легко полуплати з "нацизмом". Тому нам годі сподіватися допомоги з боку цих народів, — вони роблять тільки те, що їм корисне для власних інтересів.

Інша з точки бачення державних народів, а ми мусимо підходити до цієї самої справи з пункту зору української раси. Латинська пословиця каже: "Коли два робить те саме, не виходить те саме". Вільним народам "гласність" може й не пошкодити, а може й вийде на користь. Зате ми мусимо бути обережні, щоб ці туманні гасла Горбачова не дали притоки до обезкровлення нашого і так анемічного національного організму.

Інша з точки бачення державних народів, а ми мусимо підходити до цієї самої справи з пункту зору української раси. Латинська пословиця каже: "Коли два робить те саме, не виходить те саме". Вільним народам "гласність" може й не пошкодити, а може й вийде на користь. Зате ми мусимо бути обережні, щоб ці туманні гасла Горбачова не дали притоки до обезкровлення нашого і так анемічного національного організму.

Інша з точки бачення державних народів, а ми мусимо підходити до цієї самої справи з пункту зору української раси. Латинська пословиця каже: "Коли два робить те саме, не виходить те саме". Вільним народам "гласність" може й не пошкодити, а може й вийде на користь. Зате ми мусимо бути обережні, щоб ці туманні гасла Горбачова не дали притоки до обезкровлення нашого і так анемічного національного організму.

І тепер російсько-большевицький маневр наставлений в українському питанні на те, щоб знищити новий рух опору, який діє засекречено й владі втрачено ясний образ "ворогів народу". Тому хоч, щоб провідні українські люди виринули на поверхню, бо тоді легше буде стяти їм голови. Через те й свіжо прибулий з батьківщини Йосиф Тереля не вірить у ширість "гласності" й "перестройки".

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Оксана Бризгун-Соколик

От так "Лемковина"!

Ми знали, що приїдуть фольклорний ансамбль з Польщі "Лемковина". Ми знали, що цей ансамбль буде виконувати лемківські народні пісні. Ми надіялися, що його виконавці будуть танцювати лемківські танці.

Але ми ніколи не сподівалися, що група молоді з далеких Карпат може привезти зі собою стільки енергії, темпераменту, широти, першорядного фольклору та так сердечно і майстерно зуміє передати його нам разом з подихом синіх Карпат, бистрих потоків та зелених полонин... Не сподівалися ми. І тому наша реакція була саме така, як була.

Два концерти в Торонто. Два повторні програми до майже заповненої (а чому не цілком заповненої...?) великої зали. Невагаючи оплески наче в діалогі переключалися з новими та новими лемківськими піснями, мистецьким словом, рухом, життям. Лемківське серце променіло з усіх кінчиків очей, вигуків, "біс" та "браво" змушували виконавців до повторювання кінцевих частин поодиноких творів.

Глибина слова заторкнула струни душі... темпераментна пісня прискорювала пульс серця...

Ні, ми ще не мали такого концерту в Торонто!

А все почалося, коли куртина підійнялася і з темної сцени почули ми перші звуки народної оркестри. Сцена освітлювалася і перед нами стояла молодь у лемківських строях. Наче з питання в очках: "Як нас приймете?"

Десять членів народної оркестри, у хорі 13 молодих чоловіків, 14 дівчат. І поділили пісня "Гори наші...". "Не дамо вас, гори наші, Бескиди... бо вас дати не казали наші діди, прадіди..."

Павло Стефановський, конферансьє, представив ансамбль диригентом Ярославом Трохановським, який закликав зворушити слова свого авторства "Чи поміне Лемко..."

А тоді пісня "Під віконцем" — чи як лемки й так гарно співають! "Під віконцем...", зі солістом, приспівом баритоном Петром Трохановським, братом диригента. Диригент тут диригував, граючи на скрипці, а потім строфами грав дует із своїм сином, першим скрипалем оркестри, Славомирором. Оригінально!

"Казали мені мати" дует з хором і оркестром співали успішні сестри з приємними голосами Юлія Дошна і Лідія Фецох. Слова викликали веселу реакцію на залі. Бурі оплески змусили повторити останню частину.

"Ой, крочком, коні, крочком..." створив справжній настрій доладним дерев'яним інструментом, стукіт якого в нашій фантазії перетворював звук копит... На кінець

пісні чудове декресендо. Молоденька Ганя Рєва була вдалою солісткою у пісні "В зеленім гаю древно рубануть". А в наступній пісні "Дротар" (слова П. Стефановського) знову чуємо теплий голос П. Трохановського — соліста та хорова закінчення кожної строфи... за роботу пінзай казав сі давати...

Марія Трохановська, мабуть, найбільш досвідчена солістка ансамблю, виконала дуже гарно "Тиха вода" зі змінними темпами та настроями.

Молодий соліст Іван Дубець у пісні "Бача" дуже переконливо співав: "...я є бача дуже старий, не дождо до яри...", підпіраючись на чудово різьблену палицю... А там покотилися сумні слова "...Гей, дзину-дзину-дай-дом..." — повільно, розтягнуто, переривчастим, живим, "Гей, дзину..." на її мурмуралці.

Павло Стефановський деклямував свій "Триптих молитви до Тараса" — глибока поезія, повна патріотизму, в якій відчувається відвічна одність лемків з цілою Україною: "...я сучасний русин з Лемковини, не забуду про минуле горе України..." і "...чи буду свобідний, чи буду в неволі..." неслось залено. Публіка стояла, дякуюла авторів-декляматорів за слова-нітку, яка з'єднала нас, Лемковину і далеку Батьківщину в одне.

"Реве та стогне" з добрим динамічними ефектами публіка слухала стоячи, так вшановуючи пісню Шевченка, яка чи не заступає нашим братам гимн України?

У другій частині програми вже не було на сцені дівчат з віночками. Були самі молоденькі молоді в хустках. Програма почалася інструментальним твором "Весільний марш", мелодію якого записав старостою — Федір Гоч в Торонто.

Іван Дубець зі своїм другом виконали дует у супроводі оркестри, а Ірина Гриць та Богуслав Грибел вже співали дует із цілим ансамблем.

Взянка польських пісень була даниною державі, в якій лемки живуть та працюють, і одночасно частиною репертуару, який "Лемковина" виконує, концертуючи в Польщі.

Статичний газда Федір Гоч співав сольо у супроводі цілого ансамблю в комічній пісні "Повідайте ми куме, Гнасте". В наступній пісні "Гей, приїди до нас шугаю" Юлія Дошна і Петрова Трохановський гарно звучали в діалозі — дуеті.

Після "Тече вода з-під явора" ми почули "Ой, верше, мій верше" — слова Стефановського, муз. П. Трохановського, на глізкій Петрова Трохановський свою поему "Сон"... "Снів ся мі

(Закінчення на стор. 4)

Василь Витвицький

ВАСИЛЬ БАРВІНСЬКИЙ

(1888 - 1963)

II.

Сам Барвінський відзначив свою ювілейну дату так, як і пристало на композитора: закінчив один із своїх ширше закросних творів, а саме концерт для фортепіану й оркестри. Перше виконання цього твору відбулося наступного року у Львові з солістом Романом Савицьким при фортепіані й Миколою Колессою при диригентському пульті.

Образ нашого визначного композитора був би неповний, якщо ми не сказали б про нього бодай кілька слів як про людину і громадянина. Отож, був людиною високих моральних і громадських чеснот. Був, що так скажу, майстром гармонії не тільки в музиці, але й у житті. Був вразливий на людські потреби й турботи. Ця його риса доводила часом до того, що дрібні громадські потреби (писання рецензій, участь у засіданнях тощо), чи навіть чийсь особисті справи абсорбували його час і сили на користь найважливішого, тобто композиторської творчості. Тоді в його найбільшому оточенні відзналися голоси перестороги. Бувало Нестор Нижанківський перший починав говорити про ці справи, двілячись кривим оком і кажучи з докором: "Васильку!"

Варті нашої окремої уваги взаємини обох тогочасних визначних мистців — Василя Барвінського і Станіслава Людкевича. Різні вдачними і темпераментами, різні своїми громадянсько-професійні постави, врешті різні музично-світглядом, — вони обидва все таки знаходили спосіб для своєї дружньої співпраці на протязі цілих десятиліть. При цьому ще відбувалося в одній не надто великій кімнаті, бо місця в Музичному Інституті ім. Лисенка у Львові багато не було. Їхні відношення визначалося взаємною пошаною (в очі і поза очі) та приязню.

Як людині, що довгі роки стояла у провіді музичного життя західноукраїнських земель, Василеві Барвінському прихотилося раз-у-раз мати діло з офіційними панініми чинниками. Так було і за польських часів і на протязі змінних воєнних років 1939 - 1945. Спершу був це советський режим, згодом німецький. За першого його обдаровувало особливими привілеями і почесностями. За другого, німецького, було всяко. Було й таке, що обом музикантам, Барвінському і Людкевичеві, довелось у білий день парадувати вулицями Львова у поліційній відкритій автомашині в товаристві гестапівців з машиновими пістолями в руках. Два дні довелось побувати в тюрмі при вул. Лонцького. Ціла ця пригода описана обширніше у моїх спогадах про В. Барвінського (м. Сучасність", 1965, ч. 11).

Несподівано на початку 1948 року рознеслася по наших еміграційних скупченнях у Німеччині невірлива вістка, що советські органи арештували Барвінського і повели проти нього слідство під закидом — "співпраці з німцями". У висліді тієї акції заступилося нашого композитора на багатолітне заслання. Велику частину каторжних років довелось йому відбувати в таборах Мордовії. Руки, яких призначенням було записувати думки і переживання визначного творця-композитора, ті руки заставлено на протязі багатьох років вирувувати мордовські ліси.

Вертнувшись у Львів 1958 року крайньо вичерпаний і знеможений. Тут чекала його обставина, у цивілізованому світі нечувана: рукописи його творів були точию вибрані і знищені. До одного з молодих канадців, які відвідували його в тому часі, Барвінський, розводячи руками, сказав з сумом:

"Я композитор — без нот". Ресхтками фізичних і духових сил став із пам'яті відтворити деякі твори, особливо згаданий вгорі секстет. Останні такти цього твору закінчили вже не вступ: помер 9-го червня 1963 року.

Передового українського композитора Василя Барвінського советська влада присудила не тільки на довголітне заслання, але й на повне небуття. Музикознавчі праці в Советському Союзі його ім'я повністю замовчували. У такій поважній праці, як двотомові "Нариси з історії української музики" (Київ, 1964), в яких подано цілий ряд львівських композиторів, Барвінського потраптовано так,

якби його ніколи не було. Також не було належної згадки про нього в першому виданні "Української Радянської Енциклопедії".

Зупинюмося на становищі, почало мінятися. Показалося, що питомий тягар композиторської творчості Барвінського був надто великий, щоби можна було її на довшу мету промовчати. Одночасно жорстокість і безглуздя цілого судилища над безборонним комп

Василь Барвінський...

(Закінчення зі стор. 2)

мол. Пророблено теж підготовку для награвання на платівках деяких більших творів. Ініціатива для створення потрібного для цієї мети фонду вийшла від піаністки Таїси Богданської. На згаданий фонд вона віддала сто примірників своєї платівки з награванням вибраних фортепіанних сонат Бетговена. Таким чином згадана платівка сповнить два почесні завдання: дасть українській публіці три сонати великого композитора у гарному і стилістичному виконанні, з другого ж боку сприятиме до придбання засобів, потрібних для награвання творів Барвінського.

Немає сумніву, що рік 1988 повинен причислятися до поширення музики Барвінського в інтернаціональних середовищах. Перший крок у цьому напрямі зроблено, дякуючи старанням близьких родичів композитора. Їм вдалося зацікавити музиком Барвінського німецького піаніста й органіста Міхаеля Грілла, наслідком чого появилася платівка з прелюдійми й мініатюрами. Ці твори так припали до вподоби згаданому піаністові, що в нього тепер на черзі два більші циклічні твори нашого композитора.

Згадати б, що зроблено вже перші успішні спроби для прокладання стежок до того важливого радіового ланцюга, яким є американські «публічні радіостанції». Тепер черга на місцеві старання й контакти.

Справа, про яку мова, стосується до наших громад, розкинутих по всьому світі. Все таки вона особливо близька українсько-американській громаді, з якою Барвінський втримував живі зв'язки, починаючи з 1920 років, листувався з діяльними на цьому терені музикантами. Романом Придаткевичем, Михайлом Гайворонським та іншими. На замовлення видавництва «Українська Музика» в Нью-Йорку виготовив великий збірник українських народних пісень в обробці для фортепіану. Увійшли туди майже чотири десятки народних пісень різного характеру і з різних областей України. Збірник вийшов друком 1929 року. Коли ж 1932 року Об'єднання Українських Організацій в Америці проголосило конкурс на твори українських композиторів, Барвінському призначено нагороду за його дві лемківські пісні для сопрано, скрипки й фортепіану. Додати б, що вже в післявоєнні роки (1948) появилася була в Німеччині збірка народних пісень для дітей в обробці Барвінського — «Наше сонечко». Видання це вдалося зреалізувати, дякуючи фінансовій допомозі з Америки.

Ми впевнені в тому, що відзначення ювілейної дати посилить зацікавлення музикою Василя Барвінського, яка звучатиме не тільки в концертних залах і не тільки в етері, але й по наших домах. Особливо ж вона бринітиме під пальцями наших найменших, для яких він komponував із такою увагою і любов'ю.

УКРАЇНСЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Союз Українок Америки — 82-й Відділ в Нью-Йорку

власнотворе

в НЕДІЛЮ, 25 жовтня 1987 р., год. 2-га по пол.

в Домі Українського Визвольного Фронту в Нью-Йорку — 136 2-га Авеню

ЧИТАННЯ ПОЕЗІЙ ВАДИМА ЛЕСИЧА У П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ ПОЕТА

В програмі беруть участь: Володимир Баргурський, Богдан Бойчук, Лариса Кукрицька, Володимир Лисняк, Марта Мачай.

По програмі перекуска

Парафіальний Комітет Української Католицької Церкви св. Михайла для Відзначення 1000-ліття Хрещення України в Йонкерсі, Н. Й.

власнотворе

в неділю, 18-го жовтня 1987 року, о год. 4-й по пол.

в аудиторії SAUNDERS HIGH SCHOOL при 145 Palmer Road, Yonkers, N.Y.

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ МУЗИКИ

у виконанні

Українського Хору „Думка” з Нью-Йорку

під орудою Семена Комірного, при фортепіані Тетяна Поташко

Комітет запрошує на цей Концерт всіх українців Йонкерсу та околиці.

За посередництвом ГЕНРІ МІХАЛЬСЬКОГО — American Arts

ВИСТУПИТЬ УКРАЇНСЬКИЙ АНСАМБЛЬ „ЛЕМКОВИНА”

при УСКТ в Польщі

Концерти спонзорують:

УНСОЮЗ, ЗСА

Комітет Українців Канади, Інк., Канада

ПРИВІТАЙМО МАСОВО НАШИХ МОЛОДИХ ЗЕМЛЯКІВ З ПОЛЬЩІ!

ЙОНКЕРС, Н. Й. — П'ЯТНИЦЯ, 16-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 7.30 веч.

Saunders High School Auditorium, 145 Palmer Rd., Yonkers, N.Y.

Квитки: Lemko Hall, 556 Yonkers Avenue, tel. (914) 969-3954 або при касі 1 годину перед Концертом

Elm Liquor Store, 126 Elm Street, Yonkers, N.Y. tel. (914) 963-0044

БОСТОН, Масс. — СУБОТА, 17-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 7.30 веч.

West Roxbury High School Auditorium, 1205 VFW Parkway — West Roxbury

Квитки при касі. За інформацією тел. (617) 868-1356

ГАРТФОРД, Конн. — НЕДІЛЯ, 18-го ЖОВТНЯ 1987 — год. 4.30 веч.

Bulkeley H.S. Auditorium, 300 Wethersfield Avenue

Квитки: Український Народний Дім, 961 Wethersfield Avenue, Українська Кредитова Кооператива Самопоміч або при касі.

У КЕРГОНКСОНІ ВІДБУВСЯ УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

Тут у неділю, 20-го вересня ц.р., заходом місцевого відділу Української Американської Координаційної Ради відбувся восьмий з черги Український День на оселі УНС Союзу з участю понад 350 осіб місцевих і з околиць, в тому числі не-українців. Через дощову погоду кількість людей у порівнянні з минулими роками була наполовину менша. З цієї самої причини імпреза відбувся в залі „Веселка”, а не на терасі, як раніше.

Після полуденку з традиційних українських страв, які можна було набути завдяки господарям, що для цього дуже багато потрудились, учасники мали змогу ознайомитися і оглянути багату виставку народного мистецтва, вишивки, образи, кераміку, зразки ноші, покажі способи виготовлення писанок, що демонструвала Кеті Бішуп. Всі експонати народного мистецтва були власністю місцевих панів.

О годині 2-й по полудні почалася програма, що її відкрив голова відділу д-р Олег Волянський і передав далі її ведення Нікові Опріскові і полковникові Данилові Слободянові.

Мистецька програма включала такі точки: вокальний ансамбль „Промінь” з Нью-Йорку під диригентурою м-р Богдана Волянського виконав у першій частині пісні „Прощай, село” — народна пісня, муз. А. Авдієвського, „Ой у саду, у саду” — слова Т. Шевченка, муз. М. Гайворонського, „Ой кумдо куми” — народна пісня, обр. М. Колеси, „Зійди та зійди, ясний місяченьку” — народна пі-

сня, муз. М. Куша; танцювальний ансамбль „Українські танцюристи з Асторі” під керівництвом Е. Опріско виконав ряд танків укладу Опріско, яка веде цей ансамбль вже понад 40 років.

Після того Д. Слободяну у короткому слові з'ясував значення і ціль Українського Дня, а навізуючи до нашої історії, вказав, що Україна поневолена і українці, які втекли від тирани, диктаторства і комунізму, тепер в Америці відшукують вільний життя, бо ця країна, як жадна інша, дає багато можливостей усім, що хочуть працювати. Промовець згадав теж про те, що ця свобода уможливила нам відзначити в Америці у вільному світі епохальну подію — 1000-ліття Християнства в Україні, яку нахвилює Москва намагається відібрати українцям і брехливим виданням переконати цілий західний світ, що це була історія Росії, якої ще довго у той час не було.

Він представив присутнього нашого відомого приятеля українців асамблеї на Вілліам Ларкін, який у короткому слові вказав на konieczність продовжувати боротьбу за свої права. Учасники імпрези були також представниками стейтової та місцевої американської адміністрації обох партій — республіканської і демократичної, що їх представив Д. Слободянов.

Потім вокальний ансамбль „Промінь” знову виконав кілька пісень: „Кей ми прийшла карта” — народна пісня, муз. К. Стеценка, „царівна” — веснянка, муз. О. Кошчак, „Замкну хату на замок” — народна пісня, муз. Ю. Корчинського, „Ой піду я до млина” — народна пісня, муз. Е. Козака, а танцювальний ансамбль „Українські танцюристи з Асторі” виконали ще кілька танків. Усі точки мистецької програми були бездоганно виконані, за що слухачі нагородили виконавців спонтанними оплесками.

У підготові і проведенні Українського Дня багато попрацювали в різних ділянках члени відділу УАКР, Союз Українок Америки, Марійської Дружини, Пласту, парафії св. Трійці і парафії св. Володимира. Особливою подякою належиться жінкам, які жертвували певною на цю імпрезу. Велику допомогу уділила управа Союзу, відступаючи приміщення, кухню і кухонне начиння.

З нагоди Українського Дня, які минулими роками, організатори видали англійську брошуру про Україну і наш нарід під назвою „Київська Русь не є ідентична з Росією”.

Кожний раз Український День притягає учасників, не тільки українців з Кергонксону і околиць, але й американців українського походження та людей інших етнічних груп. Це дає добру нагоду для зустрічі кількох поколінь українців, з яких деякі хоч і не володіють українською мовою, але можуть навізати контакт з українцями та пригадати собі своє походження. Бувають навіть випадки, що деякі запитують, де можна набути відповідні книжки, щоб навчитися української мови. В тому і ціль таких імпрез і найкраща нагорода організаторам за їх вклад і працю.

Український День, не зважаючи на химерну погоду, пройшов з великим моральним і матеріальним успіхом. Околична преса широко інформувала про цю імпрезу.

З доходу призначено понад 1000 дол. на різні національні цілі. „Анеї” — 250 дол., на оборону 1. Дем'янука — 150 дол., на церкву св. Трійці — 100 дол., на Фонд Ларкіна — 100 дол., протипожежну сторожу — 50 дол., першу поміч — 100. Комітет відзначення Християнства в Україні в Кергонксоні — 100 дол., Школу українознавства в Кергонксоні — 100 дол., і шпиталь в Елленвільді — 150 дол.

Роман Барановський

В Нью-Йорку...

(Закінчення зі стор. 2)

м'ятник давали ред. Євген Штендера і Мирослав Клишко, після чого майор американської армії Петро Содоль виголосив знамениту аналітичну доповідь, затронуваючи різні аспекти боротьби з комуністсько-московською імперією, яка загрожувала також ЗСА та іншим країнам вільного світу. Перша частина з'їзду-зустрічі закінчилася схваленням статистики до подій в Україні і диспорі та спільною знімкою.

Ввечері цього ж дня, тобто в суботу, 26-го вересня, відбулася у великій залі УНДому спільна вечірня бенкет із запрошеними гостями, у якій, крім делегатів з'їзду, їхніх родин і знайомих, взяло участь рекордне число громадян. Понад 500 осіб, в тому числі багато представників організацій і установ, вшанували своєю присутністю колишніх воєнів УПА, схвалюючи тим самим їхню ідею єдності, тобто одного, замість двох, з'їзду-зустрічі, що було дуже позитивно прийняте спільнотою.

Після внесення прапорів оперної співачки Олена Геймур, відспівала американський і український національні гімни, голова програмної комісії Микола Гришкович відкрив коротким вступним словом бенкет і передав далі ведення програмою старшину УПА інж. Степанові Голяшів з Чикаго. В особливий спосіб було вшановано полеглих на полі слави героїв за волю України, на чолі з генерал-хорунжим Романом Шухевичем — Тарасом Чупринкою, головним командиром УПА. Цією церемонією проводив член рейдуючих частин УПА Михайло Шашкевич. Після короткої молитви, прочитаної о. Патрієм Пашаком, ЧС-ВВ, парохом церкви св. Юра і генеральним вікарієм Стенфордської єпархії, д-р Мирослав Прохор (замість Миколи Лебедя, який не міг прибути через хворобу) і пор. Л. Футала виголосили доповіді: перший про генезу постання УПА, дію і значення боротьби підпільної армії в обороні української державності, а другий про важливість політично-пропагандистських рейдів частин УПА в Україні і за кордон.

В часі подавання вечері С. Голяш представив присутніх на залі численних представників від центральних крайових і місцевих організацій і зачитав привітти, які наслідки від: Блаженнішого Патріарха і Кардинала Мирослава Любачівського, Митрополитів — Мстислава (УПЦ), Стефана, Максима, єпископів: Василя, Івана (з Австралії), Ізидора (Торонто), Роберта і від митрофорного патріаршого архимандрита о. д-ра Івана Гриньоха, заступника президента УГВР. Довий привіт від Проводу ОУН виголосив ред. Володимир Мазур. Керуючий бенкетом представив присутнім присутню на залі гостю з Європи Славу Стецько, президента ЦУ АБН, прочитав список з привітаними представниками 64-ох інших установ і писемні привітти, які наслідки від СКВУ, СУБ у Великій Британії, КОГУЦ з Європи, Б-ва ІУДУНА в ЗСА, Об'єднання кол. воєнів 2 УДУНА, Об'єднання „Бродів-Лев”, ГУ ООЧСУ, ЦУ СУМ, УНПоміч, СУА, ОУН (секретаріат), ГУ ЛВУ, Лиги УПВ, Легіону ім. С. Петлюри, ДУН, Патріархального Товариства в ЗСА обидвох ОУРД, „Провидіння”, ЗУАДК, видавництва „Сучасність”, Фондації УВУ, д-ра Романа Осінчука члена УДПравління в 1941 році, „Прологу”, та багатьох інших. „Свободу”, СУЖА і Б-во св. Миколая — 5-й Відділ УНС, репрезентував ред. В. Левенєв.

Потім відбулась добра мистецька програма з виступами оперної співачки О. Геймур з трьома піснями, актора української сцени Євгена Куриля, який знаменито рецитав поему „Сини” Стефаника і квартет ансамблю бандуристів „Сини Степів” з п'ятьма піснями.

Бенкет закінчив молитвою.

ІРАКСЬКІ ВІЙСЬКОВІ діляки знову заатакували в неділю, 11-го жовтня, іранські оліїні рафінерії і військові об'єкти, а іранські ракети знищили велику частину Багдаду, столиці Іраку. Кореспонденти пресової агенції інформують з Багдаду, що бомбардування столиці і іранськими ракетами тривало майже цілу ніч і тому у понеділок, 12-го жовтня, ще навіть не відомо було про число жертв в людях.

ЗАРАЗ У ЗСА ПЕРЕБУВАЄ дев'ятидесятих років давня сільсько-оселярська делегация на чолі з 58-літнім секретарем Комуністичної партії Советського Союзу відповідалним за сільсько-оселярську діляку Віктором Ніконовим. В товаристві советського посла в Україні Юрія Дубинина, перебуваючи в ДеМойні, Айова, Ніконов запропонував 20 советських ріллінів як членів до американської виробництва сільсько-оселярської машинерії у Кінге компанії.

Організація Державного Відродження України (ОДВУ)

в глибокому смутку повідомляє своє Членство і все Українське Громадянство, що в дні з 5-го на 6-те жовтня 1987 року в Golf Port, Florida помер на 80-му році трудовитового життя

бл. п. проф.

ПЕТРО ГОЛУБЕНКО-ШАТУН

видатний член Організації Державного відродження України, Культурно-Освітній референт ЦУ ОДВУ в 1950-их і 1960 роках, провідний член ОУН, голова Всеукраїнської Національної Ради, почесний член-добродій Дослідної Фондації ім. О. Ольжича, літературознавець, автор монументальної праці: „Україна і Росія у світі культурних взаємин” і інших, редактор багатьох видань, літературний критик, журналіст, співпрацівник і кореспондент націоналістичних видань: „Орлик”, „Самостійна Україна”, „Українське Слово”, „Новий Шлях”, а також інших.

Похоронні відправи відбулися: Панахида — 9-го жовтня 1987 р. о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Петра Ярем в Нью-Йорку, Заупокійна Літургія — 10-го жовтня 1987 р. о год. 11-й ранку в церкві св. Андрія Первозваного в Баянд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родині висловлює глибоке співчуття

Центральна Управа ОДВУ

Колонні воєни УПА в церкві св. Юра під час служби.

наслідки від: Блаженнішого Патріарха і Кардинала Мирослава Любачівського, Митрополитів — Мстислава (УПЦ), Стефана, Максима, єпископів: Василя, Івана (з Австралії), Ізидора (Торонто), Роберта і від митрофорного патріаршого архимандрита о. д-ра Івана Гриньоха, заступника президента УГВР. Довий привіт від Проводу ОУН виголосив ред. Володимир Мазур. Керуючий бенкетом представив присутнім присутню на залі гостю з Європи Славу Стецько, президента ЦУ АБН, прочитав список з привітаними представниками 64-ох інших установ і писемні привітти, які наслідки від СКВУ, СУБ у Великій Британії, КОГУЦ з Європи, Б-ва ІУДУНА в ЗСА, Об'єднання кол. воєнів 2 УДУНА, Об'єднання „Бродів-Лев”, ГУ ООЧСУ, ЦУ СУМ, УНПоміч, СУА, ОУН (секретаріат), ГУ ЛВУ, Лиги УПВ, Легіону ім. С. Петлюри, ДУН, Патріархального Товариства в ЗСА обидвох ОУРД, „Провидіння”, ЗУАДК, видавництва „Сучасність”, Фондації УВУ, д-ра Романа Осінчука члена УДПравління в 1941 році, „Прологу”, та багатьох інших. „Свободу”, СУЖА і Б-во св. Миколая — 5-й Відділ УНС, репрезентував ред. В. Левенєв.

вою о. Іван Ткачук з УПЦ Церкви і передав привіт учасникам з'їзду від себе і від Всеволода Майданського, який 27-го вересня був висвячений на єпископа.

В неділю, 27-го вересня, ветерани УПА, зібравшись під УНДомом, зорганізували з прапорами вмаршували до церкви св. Юра, заїнявши майже цілу середню церкву. Знамениту, відповідну до хвилни проповіді виголосив в часі Богослужби, о. П. Пашак, згадавши не тільки про заслуги, але також про завдання тих воєнів УПА, які залишилися в живих, супроти своєї Церкви свого народу. Провідник похвалив ідею відбуття спільного з'їзду-зустрічі, яку підтримала спон-

тання українська громада Нью-Йорку.

Після Служб Божих і Панахиди учасники з'їзду знову зібралися в УНДомі на коротку зустріч і перекуску та вимину думками.

З'їзд закрив коротким словом головою Об'єднання кол. воєнів УПА М. Бохно, пригадуючи, що усіх колишніх воєнів УПА зобов'язує за сади найвищої жертвості в користь українського народу і не здійснених ще ідеалів нації.

На думку багатьох уважних спостерігачів цей з'їзд-зустріч увійде до історії як приклад гідної постанови колишніх воєнів УПА, яка може мати дуже позитивні наслідки для цілої української діаспори.

У Сороковий день відходу у вічність
нашої Найдорожчої і Незабутної
МАМИ, БАБУСИ, ПРАБАБУСИ і ТЕЩІ

бл. п.

Софії Петренко-Десяк

в неділю, 18-го жовтня 1987 р., о 11-й год. ранку

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

за спокій душі Покійної

в церкві свв. Петра і Павла в Глен Спей, Н. Й.

Складаємо якнайширшу подяку всім Отцям, Сестрицям і Парафіям церкви свв. Петра і Павла, Дружам і Знайомим за участь у супроводі Покійної на Вічний Спокій, за похоронні відправи, за молитви, за прощальні слова, за щирі висловлені співчуття, за чудові квіти та щедри пожертви в пам'ять Покійної на будову храму свв. Петра і Павла та на Українську Вільну Академію Наук у США.

Нехай Господь винагородить Вас всіх сторицею.

Доньки —
ІРИНА ФЕДИШИН
І ГАЛИНА МАЙСТРЕНКО з родинами

ПОДЯКА

Дня 24-го липня 1987 р. упокоїлася в Бозі,
на 67 році життя, у Сиракозах, Н. Й.
наша НАЙДОРОЖЧА і НЕЗАБУТНА
ДРУЖИНА, МАМА, БАБУЦЯ, СЕСТРА та БРАТОВА

бл. п.

ГАЛЯ БОЦОНЬ

В найбільшій прикрий час для нас поміч і співчуття
добрих людей згадують наші смутки і біль. Складаємо
щиро Спаси-Біг Родині, Приятелям, Знайомим за участь у
похоронних відправах, за квіти, за листові й усні висловлені
співчуття, за пожертви на Служби Божі та добродійні цілі.

Сердечну подяку складаємо о. І. Кашкавіч за відвідини в часі хвороби, за урочисті Святкі Тайни, за молитви і слова розради та за похоронні відправи і його зворушливі прощальні слова. За участь в похоронних відправах дякуємо о. м-рв. В. Середовичеві, о. диконівці д-р М. Ткачеві й Rev. Kevin Ruane з римо-кат. церкви Непорочного Зачаття в Ліверпулі, Н. Й. Дякуємо о. Ю. Осадці за відслуження парастасу і похорону на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґ, Н. Й. Ми дуже вдячні пані Ф. Войтович за моральну підтримку в часі хвороби та за її теплі прощальні слова після парастасу від себе і Союзу Українок, якого Покійна була членом. Сердечну подяку складаємо Дружам, що прибули з дальших сторін, а особливо п. Стефанові Жугу з Феніксвіл, Па., за прекрасний спів під час парастасу і Служби Божої. Рівночасно дякуємо співачкам місцевих хорів, що своїм співом під час парастасу звеличали пам'ять Покійної. Також дякуємо похоронному заведенню Мацко-Вассало за вірне проведення похорону.

ПОЖЕРТВИ НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ

На медичну допомогу українцям у Бразилії — на руки Преосв. Е. Кривоного: По 50.00 — Сусиди, І. І. З. Смарж: по 25.00 дол.: д-р А. І. Д. Жугта, д-р — О. І. Я. Гузак: по 20.00 дол.: М. І. Ю. Сидорович, Н. І. Я. Міхалков: по 15.00 дол.: — Т. С. Піпинський, М. Тим'як: по 10.00 дол.: — хор „Сурма”, церковний хор, П. Паллер, Т. І. Г. Валюс, В. Закевич, М. Волошин, О. О. Л. Е. І. А. Гусак, В. Лебідь, А. І. Р. Рочин, В. І. А. Майкович, Д. Винарич, М. Дупляк, д-р М. І. М. Логаса, С. І. С. Кочан, Г. І. А. Базар, М. Дибан, С. Гусак, Г. Гриньов, В. Лепак, М. Пінчак, З. Рода, П. Гера, Ф. Войтович, А. Кравс, Н. Возняк, У. Пилипишин, М. Пиндус, М. Ярем, Е. Бішко, Ю. І. О. Гріппа: по 5.00 дол.: — В. Равліно: Н. Н. 65.00 дол.

РАЗОМ 600.00 дол.

На манастир і церкву в Горлицях на Лемківщині на руки сестри Ольги Шушківч, ЧСВВ: О. І. А. Горечко — 100.00 дол. Ю. І. П. Арнауд — 50.00 дол., А. І. М. Сулик — 40.00 дол., І. І. М. Боцонь — 40.00 дол., Д. І. У. Трумп — 35.00 дол., Р. Зерняк — 25.00 дол., А. І. Г. Гаєв — 20.00 дол., Г. І. Фанек — 20.00 дол., Р. Рудик — 20.00 дол., Н. Н. — 50.00 дол.

РАЗОМ 400.00 дол.

Усім жертводавцям щиро дякуємо. Нехай Господь Бог винагородить Вас щедрими ласками.

Чоловік — ТОМА
син — ІОАКИМ
донька — ОКСАНА
— І ВСЯ РОДИНА

Вступайте
в члени УНС

дому з проєктами й порадами.